

Zo gaat het.
En soms niet!

Zo gaat het.
En soms niet!

Saskia Janson

Schrijver: Saskia Janson
Coverontwerp: Saskia Janson
Coverfoto: Cees Castricum
ISBN: 9789402161007
© 2017 Saskia Janson

Inhoudsopgave

Ons eerste huis gekocht	9
Ja... Hoe nu verder?	11
Hypotheekje	12
Naar de notaris	13
Verlossend telefoontje	16
Er was niemand....	17
Dagje dansen	19
Stukje uit een Puttens krantje...	23
Hoe we Nina gingen halen	24
Beetje vaag feestje	32
Dom dom dom	38
De waterleiding!	40
Belletje	43
Naar de kapper	44
Fysio gehad!	48
Gestoten	51
Gezellig samen brownies bakken	54
Klunzigheidje	56
Ontspannen weekendje Landal	58
Lift moment...	63
Politie voor mij?	65
Saskia actie	68
Ook weer zoiets...	69
Verschil tussen man en vrouw	70
Weer naar de kapper	71
Zak door de grond moment...	74
Trapje van Scheveningen	76
Het gele dingetje	81
Gevangen	84
Mannen	88
Booschappendag	90
Broodje poep verhaal	95

Groen tapijtje	97
Horror verhaal	102
Verspreking	104
Spetter	106
Vermiste ballonnen	108
Op de foto	110
Kamer nummer 6	113
Lasergamen	120
Paranormaal	125
Heb er schijt aan	129
In de nesten	132
Twijfelaar	134
Veilige cocon	142
Inkijkje	146
Pizza	149

Voorwoord

In deze bundel vindt u 47 kleine of wat langere verhalen die ik in de afgelopen jaren heb geschreven. Alle verhalen zijn waar gebeurd en heb ik zo goed en humoristisch mogelijk proberen te verwoorden. Er is er zelfs eentje in de Libelle terecht gekomen, waar ik uiteraard ontzettend trots op ben.

Bijna alle verhalen zijn grappig, omdat ik eigenlijk alleen de grappige dingen die ik meemaak opschrijf. Ik wil ook graag dat u als lezer blij van mijn boekje wordt en soms misschien zelfs hardop kan lachen om mijn escapades.

Dus lees dit luchtige boekje met een goed glas wijn erbij, of pak een zak chips en plof lekker neer. Kortom, ik wens u veel leesplezier!

Saskia

Ons eerste huis gekocht!!

12 maart 2008, 16:28

Ik zal bij gaan houden wat we vanaf nu allemaal moeten gaan regelen voor ons nieuwe stulpje. Leuk voor later hahaha!!!
Eerst het grote nieuws!!!

Borka (manlief) moest wat eerder van zijn werk terugkomen, want hij moet zelf zijn identiteitkaart ophalen bij het stadsdeelkantoor. (Had ik 's ochtends al geprobeerd, maar Bor moest toch echt zijn eigen handtekening zetten en niet ik, dat zei het aardige meisje achter de balie vriendelijk doch lichtelijk geïrriteerd...) Dus Borka en ik gezamenlijk weer naar het stadsdeelkantoor en gewapend met kaart en al liepen we weer terug naar de auto.

De hele dag had ik steeds mijn mobiel bij de hand, maar zal je net zien, nu zat ie ergens in mijn tas....

RRRRRRIIIIINNNNGGGGGGGG!!!!!!

"AAAAAH!!!!", riep ik tegen Bor: "DAT IS DE MAKELAAR!!"

Gooi mijn sleutels zijn richting op (autosleutels, had ik al in mijn handen) en kwak mijn rugtas midden op de weg van mijn rug af op de grond. Wild zoekend naar mijn telefoon onder luid geroep van Borka dat ik op moest schieten! God, waarom moet zo'n ding dan ineens onvindbaar zijn??

"JAAA!! HEB HEM!!! GA OPEN, GA OPEN"(vingers werken niet mee van de kou...).

"HALLO MET SASKIA!" (ineens realiseer ik me dat ik we nog steeds midden op de weg staan, dus sleep ik mijn tas naar de zijkant.)

"Hallo! Nou, ik kan jullie feliciteren met jullie woning!!!"

Meteen slaak ik allemaal oerkreten uit en loop wild te springen en roep in de telefoon: "ECHT WAAR? ECHT WAAR?!!!!!!!"

Even is het stil aan de andere kant van de telefoon (vast geschrokken, achterover gevallen van zijn stoel, van mijn uitbarsting) en dan gaat hij onverstoort verder met zijn verhaal.

In zijn stem klinkt wel een lichte glimlach door. De andere makelaar had ingesproken op zijn voice mail dat zij akkoord gaan met onze voorgestelde prijs. Hij feliciteert me nog een keer en zegt dat ik vandaag ervan moet gaan genieten en morgen hebben we weer contact.

"OKE!!! DOEI!!!", roep ik in de telefoon en bedenk me dat ik nog steeds tegen hem aan het schreeuwen ben, maar dat kan me niets meer schelen! Draai me om naar Borka en schreeuw zo nodig nog harder: "WE HEBBEN HEM!!!!!"

Mensen op straat draaien zich om, om te kijken waar alle commotie voor nodig is.

Als we samen de auto instappen, joelen we het uit met z'n tweeën!!!! De hele auto schudt heen en weer!!! ZO BLIJ!!!!

Ja! Hoe nu verder?

14 maart 2008, 10:14 (mijn verjaardag)

Makelaar belde gisteren om even te vertellen hoe de procedure nu verder loopt. Eerst moeten we naar de notaris om een voorlopig koopcontract te ondertekenen, daarna de hypotheek regelen en dan weer naar de notaris voor het echte koopcontract, als ik alles goed begrepen heb hoor.

Maar wij doen het natuurlijk anders.

Wij gaan eerst maandag de hypotheek uitvogelen hahahaha! Heb al slapeloze nachten over geld en het te weinig daarvan hebben. Briefjes van vijftig die het raam uitzweven en boze rekeningen die brullen dat ze betaald moeten worden a la Harry Potters brulbrieven!

Donkere kringen pakken zich samen onder mijn ogen en mijn humeur is gedaald naar onder nul .

Oké, ik overdrijf..... maar het houdt me wel bezig, maar laat ik eerst nu maar gezellig mijn verjaardag vieren! De zorgen bewaar ik voor maandag!

Hypotheekje!

17 maart 2008, 22:14

Moesten om half vijf vanmiddag in Noord bij de hypotheekshop zijn. Half vier van mijn werk weggegaan en kwart voor vier thuis. Meteen met manlief de auto in en weg gesjeesd, want er stond een boel veel file!!

Oh! Als we dat maar gaan redden! Kwart over vier waren we nog de Coentunnel niet door en iedere keer remde de hele boel weer!

Eindelijk de Coentunnel achter ons latend, hadden we nog maar 8 minuten om er te komen. We waren dus ook een paar minuten te laat bij de shop.

Nou, we hadden ons helemaal niet hoeven te haasten, want meneer de hypotheekman was nog rustig in gesprek met zijn vorige klanten en hebben we ruim twintig minuten zitten wachten!!

Uiteindelijk duurde ons gesprekje maar heel kort, want hij wilde alleen op papier zetten wat wij van een hypotheek verwachten qua maandlasten en aflossing en dan ging hij zelf verder de gegevens van het huis uitpluizen en die naast onze wensen leggen, zodat hij een berekening kon doen.

Even een rekensom later op zijn laptop toonde ons dat onze financiering best wel snor zat en wij ons niet erg druk hoefde te maken. Ook vertelde hij dat we met de verhuizing een maand helemaal niets hoeven te betalen!!!!

Huur betaal je vooruit en hypotheek achteraf!! Dus als je verhuisd heb je een maand geen lasten! MOOI!

Nou, het wordt steeds echter! Morgen naar de notaris!

Naar de notaris!

19 maart 2008, 17:18

Gisteren was dan het eerste grote moment in ons huizenkoop-avontuur; naar de notaris!!!

Ik in mijn beste kleren en Borka in zijn werk kloffie in de auto naar Noord. Geen gehaast dit keer, ruim op tijd.

Mooi groot gebouw, erg chique allemaal. Voelde me al best een beetje zenuwachtig. We hadden van te voren een mail gekregen met daarin de stukken die besproken gingen worden (maar liefst 14 pagina's!) en Borka vroeg of we die niet hadden moeten printen en mee moeten nemen. Nee, zeg ik, er stond alleen een identiteitsbewijs meenemen...

We moesten nog even wachten, want de notaris was nog even bezig. We mochten aan een grote tafel plaatsnemen samen met onze makelaar en de jongen van wie het appartement was geweest. Zijn makelaar was iets verlaat. Beetje onwennig zaten we tegenover elkaar. Onze makelaar verbrak de stilte en vroeg wat over het appartement aan de jongen aan de andere kant van de tafel. Duidelijk opgelucht dat de stilte verbroken was ging de jongen vertellen waarom hij het appartement moest verkopen en allemaal specifieke dingen over de flat zelf. Daarna was er weer stilte.

Zijn makelaar arriveerde en we konden met de notaris (vrouw) mee naar nog een mooiere tafel en chique kamer. Steeds meer kreeg ik spijt dat ik dat stomme document niet had uitgeprint, want ineens was ik er niet zeker meer van wat ik mee moest nemen, dus erg nerveus ging ik zitten.

Nog zenuwachtiger werd ik toen ik zag dat onze makelaar ook niets had. Shit, had ik het dan mee moeten nemen? Ik kreeg het helemaal benauwd toen ik zag dat de jongen van het appartement wel een stapel papieren uit zijn tas haalde en dat voor hem legde; de documenten..... Oh ooh....had ik dan toch?? (waar je je al niet druk om kunt maken, niet?) Maar, gelukkig! Ik kwam met de schrik vrij, want de vrouwelijke notaris legde iets nettere papieren dan van die jongen op tafel en zei dat we deze gingen bespreken. Toch voelde ik me stom dat ik ze niet mee had om mee te lezen. Nou ja, het bespreken van het 14tallige document zal ik jullie besparen, want dat ging het ene oor in het andere weer uit. Allemaal blabla, maar ik zag onze makelaar zo nu en dan knikken en vragen stellen, dus hij lette wel op.

Het moment van tekenen kwam dichterbij en toen de jongen dit daadwerkelijk aan het doen was richtte de notaris zich ineens tot mij....."Ik ken jou", zei ze.

Ik schrok er helemaal van, want ik was nog steeds zo zenuwachtig en onder de indruk van alles dat het even moest bezinken.

"Oh?", was dus ook alles wat ik uitbracht.

Blijkbaar hadden we bij elkaar op school gezeten en zij kende mij daar nog van. Alle rateltjes begonnen te werken en ik probeerde diep te graven in mijn geheugen, maar er kwam niets..... vond ik wel vervelend, want zij was best enthousiast. God, heb ik weer!

Nadat wij alle documenten hadden getekend, ging zij ze kopiëren. Het duurde wel eventjes verzekerde ze ons, want het was nogal wat papierwerk!

Boink, de deur ging achter haar dicht.....stilte.....echt een diepe, oorverdovende stilte.....ik kan daar niet tegen, weet je....dan word ik een beetje giechelig. Mijn mondhoeken voelde ik al omhoog krullen. Ik keek heel de kamer rond (iedereen vond de plant of het plafond ook erg interessant) en ik probeerde niet in de lach te schieten.

Wederom verbrak onze makelaar de stilte met een vraag aan Borka. Of hij moest werken met dit rotweer? Maar ik geloof dat Borka van de zenuwen het niet helemaal begreep en gaf antwoord dat hij wel vanmiddag vrij zou nemen.....Stilte....."

Duurt lang hè dat kopiëren?"

"Nou, inderdaad"Stilte....vingers die op de tafel trommelen, maar toch maar weer stoppen, omdat het zo hard klinkt. Pen die klikt.....klok die tikt.....

Toch nog even een gesprekje! Iedereen haakt er haastig op in om het gesprek voort te laten duren, maar het mag niet baten en voor de zoveelste keer klinkt er weer die galmende stilte. Dan komt ze weer binnen met de papieren! Gelukkig! Iedereen krijgt zijn stapel en we gaan allemaal haastig naar buiten.

Nu alleen de financiering nog.....blijkt wat moeilijker te zijn dan wij dachten, dus onze hoop is op onze hypotheekadviseur gevestigd!!!